

[Annelise Gotfredsen]

Som en af fordelene ved gasprojektet nævnes det beskæftigelsesfremmende, men er det i virkeligheden ikke sådan, at projektet vil skabe faldende beskæftigelse i andre brancher, således at totaleffekten bliver negativ? Hvilke beregninger ligger til grund for redegørelsens konklusion?

Det nævnes også i redegørelsen, at der vil finde en valutabesparelse på 500-600 mill. kr. sted pr. år i projektets levetid. Men er det da ikke sådan, at projektet ikke kan finansieres af danske midler, og at der derfor skal lånes i udlandet og betales renter i udenlandsk valuta, hvorved den påståede valutagevinst vil formindskes klækkeligt?

Det fornødne grundlag for reguleringen af naturgasforsyningen har ministeren forelagt i forslag til lov om varmforsyning. Dette lovforslag, der skal regulere al varmforsyning i Danmark, er meget indgribende, og jeg må udtrykke alvorlig bekymring for, at det vil betyde en stigende centralisering af varmforsyningen i Danmark, med fare for, at private selskaber, især mindre, ikke vil kunne klare sig i konkurrencen. Også vi frygter en stigende socialisering, først for varmforsyningen, og vi ønsker ikke disse store monopoler med det totale statsstyre.

Jeg skal blot nævne som en lille detalje, at et privat varmeselskab kan risikere at skulle betale for en midlertidig varmforsyning hos en forbruger, hvis der skulle ske en forsinkelse i det planlagte system, som det ifølge denne lov kan være påbudt det pågældende selskab at indføre.

Jeg må også beklage, at der ikke er indført en generel regel om udbetaling af erstatning ved tvangstilslutning i eksisterende bebyggelse. Dette er et spørgsmål, som kræver indgående belysning i udvalget. En tvangstilslutning er jo af vældig stor betydning for den enkelte borger, og det havde været rimeligt, om man i stedet for en skønsmæssig afvejning fra kommunernes side havde en generel regel om erstatning.

Måske kan jeg her i dag fra ministeren få svar på, hvorledes man forestiller sig at en finansiering af de projekterede kraftvarmeverker skal finde sted. Det nævnes ikke i lovgivningen og i redegørelsen, og jeg må spørge ministeren: skal de også være finanslovsfinansierede, som gasprojektet til dels er det, eller hvordan tænker man sig dette? Det ville være interessant, om ministeren allerede

nu kunne oplyse lidt om planerne på dette område.

Som sagt har vi en stærk skepsis over for disse lovforslag, og udvalgsarbejdet må jo tage den fornødne tid til at kulegrave dem, og jeg forudser, at det ikke bliver noget kortvarigt arbejde.

Jeg vil slutte med at give ministeren ret i, at vi er sent på vej, måske også for sent. Det er ganske rigtigt, at det ikke er forsvarligt at udskyde de store energipolitiske beslutninger, og det gælder alle grene af det flerstrengede system, som ministeren har påvist som værende nødvendigt. Jeg kan kun råde regeringen til at skynde sig.

Birgith Mogensen (CD):

CD siger tak til handelsministeren for den energipolitiske redegørelse her i tinget den 29. marts i år. Jeg vil begynde med at citere ministerens slutbemærkning i nævnte energitale den 29. marts, sp. 9189:

»Vi er nok sent på vej, og det er ikke forsvarligt at udskyde de store energipolitiske beslutninger, der nu lægges op til.«

CD er enig med ministeren. Der må og skal besluttes og handles både hurtigt og på længere sigt.

CD erkender, at energiproblemet netop nu og på kort sigt har to alvorlige knuder, som skal løses snarest muligt: punkt 1) at undgå forsyningsmangel, punkt 2) at holde olie- og kulpriserne nogenlunde i ro. Og hvordan gør vi det?

Først og fremmest skal vi spare på energiforbruget. Visse mennesker påstår, at det kun er en dråbe i havet, men mange bække små gør en stor å. Vi har skruet ned for varmen til 19-20 grader. Vi har nedsat hastighederne for autokørsel. Vi ved også, at det kan betale sig at se sig for, når man anskaffer elektriske husholdningsmaskiner. Der er stor forskel på disse apparaters elforbrug, uden at det har noget at gøre med effektiviteten. F. eks. er der ingen grund til at sætte en opvaske- eller vaskemaskine i gang, før den er fyldt op. Der er ingen grund til at bruge 100 W lyspærer, hvor 40 W er nok, osv.

Jeg mener stadig væk, at vi skal gøre det til en sport at spare. Vi må fortsat orientere befolkningen igennem alle media desangående. Det gælder også radio og TV. Jeg er sikker på, at forbrugerråd og husholdningsråd